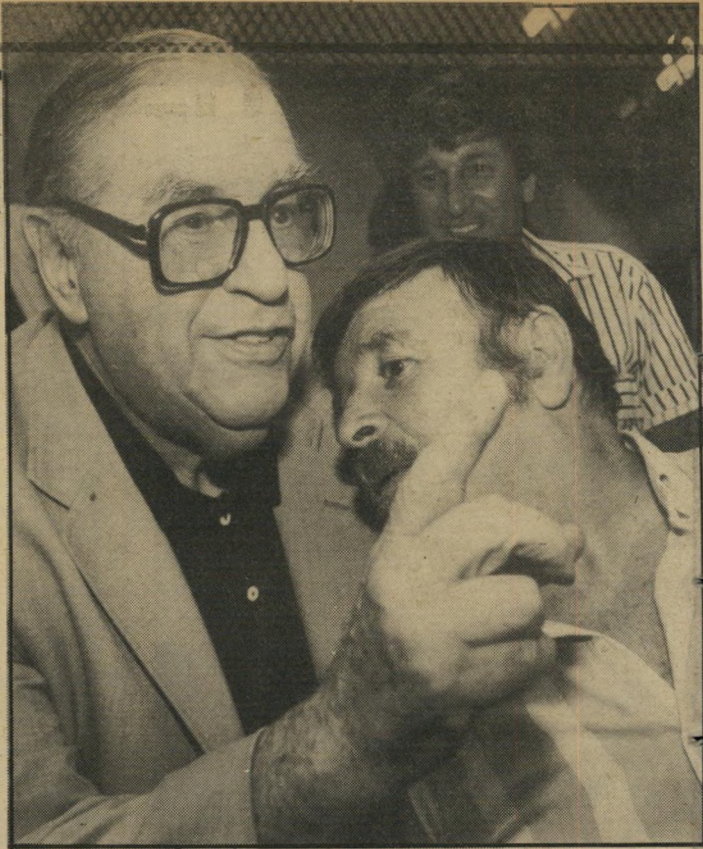

ציון צפירי, העולם הזה

ציון צפירי, העולם הזה

נשיקות, נשיקות

נָאָב וּבֵן: אָבָא אֲבָן (נִבְחָר) וּשְׁבַח וַיִּס (מִסּוּדָר)

חִיבּוּק מֵיִשְׁפַּחְתִּי: עֵמִיד פְּרָץ בּוֹדֵעוֹת פֶּרֶס

פשיטת-הרגל של היחצנים והתדמית-נים.

המרכז לא בחר בכעלי-התעלולים, וגם לא במי שהופיעו בטלוויזיה או במי שסמכו על גימיק אחר. לא נבחרה יעל דיין, למרות שמה המפורסם. לא נבחר איש התעשייה האווירית, שהביא עימו מקהלה, אך נבחר האיש שהביא עימו מוקיון.

יחסי-ציבור היו חשובים. אך לא יחסי-הציבור של יחצנים "מקצועיים", מוכרי סכונ ובוסס, אלא יחסי-הציבור המתוחכמים והעיקביים של איש כמו אברום בורג, שהקדיש שנים לטיפוח תדמיתו הציבורית.

בסך הכל התנהגו חברי מרכז מיפ לגת-העבודה בצורה הטובה ביותר שגוף כזה יכול להתנהג. הם לא ביצעו חלילה מהפכה (רחוק מזה), ולא הרעידו את אמות הסיפים. אבל הם עשו עבודה נכונה, שקולה ואחראית.

המרכז לא יכול היה לספק תחליף למנהיגות, לבריזומה ה"מחשמת" של מנדהיג בעלי-בשורה. אבל הוא יכול לספק למפלגה הדרבה קולקטיביות, ואת זאת הוא עשה. א.א.

ציון צפירי, העולם הזה

נִיגוּב שֶׁל דִּימָעָה חֲרִישִׁית? זֶקֶן אֵמִיד הַפְּסִיד

וּתוֹכֵן אֶפְסִי.

המרכז בחר כאורה נמיר, בלובה אליאב, בעמיר פרץ, באבא אבן. אבל המפלגה התייצבה גם אחרי יצחק רבין, המצביא של ג'באליה וכפרי-ביתא.

כך היא תופיע בבחירות, וכך היא תנסה להתמודד עם יצחק שמיר וא"ריאל שרון.

הַמּוֹקִיּוֹן

נִבְחָר
ה צד החיובי ביותר של התהליך, כולו הוא כישלון כל הגימיקים,

מה פירוש הדבר למעשה? **בענייני ביטחון הוא רבין, בענייני שלום הוא פרס.**

בענייני ביטחון היא בעד שבירת עצמות, ירי במפגינים, מעצרים המרניים בלי מישפט, גירושים. בענייני שלום היא בעד יוזמת ג'ורג' שולץ, ועידה בינלאומית "בלתי-מחייבת" והי אופציה הירדנית ז"ל.

לגבי ההווה הוא בעד הדיכוי בשטחים הכבושים. לגבי העי תיד הוא בעד סיסמת-שלום שיש להן צליל בינלאומי יפה

ציון צפירי, העולם הזה

ציון צפירי, העולם הזה

בַּעַת הַהֲצָבָעָה: פִּיחְקֵי הַתְּעַמּוּלָה שֶׁל הַמוֹעֲמָדִים פּוֹזְרִים לַפְּנֵי הַבְּנִיין

לְהַתְּכַוֵּן אַחֲרֵי הַנִּיצָחוֹן: לוֹבָה אֵלִיאָב מוֹדָה